

Het begon al vroeg. Het koor was volop aan het inzingen toen de eerste gasten binnenkwamen. Een welkome groet en Zalig Kerstmis bracht hen van de barre koude in de warmte van onze mooi versierde kerk. Alles straalde verwachting uit. Boekjes werden uitgedeeld, kaarsjes gegeven aan de kleinsten met een woordje uitleg erbij. Het was druk achteraan in de kerk. Aan sneltempo stroomde de menigte binnen en zorgde voor een volle kerk. Klein en groot, oud en jong, van hier of elders, verenigd door die Éne die in alle kwetsbaarheid tot ons komt, als een kind, weerloos en machteloos.

‘Dat we onze dagen openhouden voor wat ons onverwacht kan overkomen’, klinkt het in ons bidden om nabijheid. Zingend beamen we met: ‘Wek mijn zachtheid weer. Geef mij terug de ogen van een kind. Dat ik zie wat is. En mij toevertrouw. En het licht niet haat.’

Samen bidden we in het openingsgebed: **Ik blijf ook vandaag naar U uitzien; naar liefde, vrede waarin wij leven, naar een rots waarop ik kan staan, naar een vriend om mee te gaan. Kom zo bij ons om te blijven. Amen.**

En hoe God mens wordt dat horen we in het verhaal van Herman Van Veen. We luisteren naar de engel die aan ons verschijnt en zegt: “Niet bang zijn. Goed nieuws voor u en de hele wereld. Over een poosje zal je een baby krijgen en die zul je Zoon van God noemen.” Maar de zwangere Maria met Jozef vindt geen onderdak, want verschillende mensen schudden van neen. Verder gaat hun weg tot aan een stal waar hun kindje wordt geboren. En de herders komen met hun schapen en de wijzen uit het Oosten. Maar ook de koning was er; hij begreep er niets van en wou alleen maar Jezus doden. Daarom gaf hij het bevel om alle kleine kinderen tot 2 jaar om te brengen. Mooi hoe heel dit verhaal uitgebeeld werd. En afgewisseld met liederen. Heel frêle klinkt het ‘O rico Menino’ Kinderen komen vanuit alle plekken in de kerk naar voren en brengen hun lichtjes mee om naar Maria en Jozef te kijken en het kleine kindje Jezus.

Pastoor Piet blijft in zijn homilie stilstaan bij dit eeuwenoude verhaal. ‘Kerstmis’, zegt hij, ‘gebeurt waar er herders en hoeders zijn, met liefde als gezag.’

In de voorbeden bidden we voor moeders, voor ontheemden, voor herders. En we zingen ‘Sure I can leave a light on, leave a light on for you’.

We bidden om levenskracht, om tederheid, om licht, moed, om brood, recht en troost. En zingen “Sure I can leave a light on, leave a light on for you’.

En nog voor we tot de offerande en het breken van het brood komen, gebeurt er iets totaal onverwacht. Iemand in de zijbeuk vooraan wordt onwel. En mensen snellen toe; draagkracht, reddende handen, geraakt en handelend. Ja, ook dat is Kerst. Openstaan voor het onverwachte en ‘er zijn’ om te helpen, te bidden, stil te worden, geraakt door kwetsbaarheid. Dank daarvoor. En Zalig Kerstmis.

Veerle